

कारणकत्वाद्भिन्न इति यथोक्तं प्रकाशिकायाम् ।
 ‘शब्दो यदि स्वार्थस्यानुभवे भवेत्तुस्तर्हि प्रात्यक्षिकएवौप-
 नायिके, तत्र नाकाङ्क्षाद्युपयोगः, तद्विघ्ने चेदानुमानिक
 एव न च तत्र सद्यः, साकाङ्क्षादिधीमात्रेण, व्याप्तिबोध-
 स्वाप्यधिकस्यापेक्षणादित्याशङ्कामपनेतुमन्यवोधनामकमनु-
 भवान्तरं दर्शयति । “साकाङ्क्षशब्दैर्यौबोधस्तदर्थान्वय
 गोचरः । सोऽयं नियन्त्रितार्थत्वाच्च प्रत्यक्षं न चानुसा” ।
 शाब्दधियः प्रत्यक्षत्वाभ्युपगमे प्रत्यक्षादिसामान्यं प्रति शाब्द-
 सामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वासम्भवात्, शाब्दान्यप्रत्यक्षत्वाद्य-
 वच्छिन्नं प्रति तस्यास्तथात्मपेक्ष्य शाब्दधियः प्रत्यक्षादुभ-
 द्गतकल्पनायामेव लाघवाच्च । लिङ्गजन्यत्वेनान्वय-
 बुद्धेरनुमितित्वसिद्धावनायक्या शाब्दान्यानुमित्यां तत्सा-
 मग्र्याः प्रतिबन्धकत्वं वाच्यमतो लिङ्गजन्यमेव शाब्द-
 धियः खण्डयति । “योग्यतार्थगताऽऽकाङ्क्षा शब्दनिष्ठाऽनु-
 भाविका । प्रत्येकं वा मिलित्वा वा नैते लिङ्गमसिद्धितः” ।
 गवादावस्तित्वादेरनुभवार्थं न तावदस्तित्वबाधविरहकूपं
 लिङ्गं बाधनिस्यवामावेनान्यथासिद्धस्य योग्यतानिश्चयस्या-
 नावश्यकत्वात् योग्यतामात्रलिङ्गकसंसर्गानुमानस्यान्वय
 बुद्धित्वे षटः कर्मत्वमित्यादिस्यस्योपस्थापि तस्य तथात्वा-
 पाताच्च । योग्यतायाः संशयस्थलेऽप्यन्वयबुद्धेरानुभविक-
 त्वात् । गवादावस्तित्वादेरन्वयबोधानुबूलात्पूर्वोपर्यवसिता
 त्वाकाङ्क्षा स्वयमसिद्धा कथमस्तित्वाद्यन्वयबोधं साधयेत्
 तत्र गवास्तित्वादेर्योग्यताविशिष्टमप्याकाङ्क्षावत्त्वं न तद-
 न्वयस्यानुमापकप्रसिद्धेरित्यादि” ।

अन्वयिन् त्रि० अन्वेति अनु+इण्-णिनि । शाब्दबोधोपयोगि
 संबन्धवति अनुगते च अन्वयः वंशादिः अस्यस्य इति ।
 प्रागुक्तान्वयवति स्त्रियां ङीप् । न्यायनये अन्वयव्याप्ति-
 युक्ते हेतौ पु० ‘केवलान्वयी’ ।

अन्वर्थे त्रि० अनुगतोऽर्थम् अन्वा० स० । अर्थानुगते व्युत्पत्ति-
 युक्ते शब्दे “तथैव सोऽभूदन्वर्थः राजा प्रकृतिरङ्गनादिति”
 रघुः ।

अन्ववसर्गं पु० अनु+अव+इज-घञ् अनुगतोऽवसर्गमि-
 ष्छानुरूपप्रचारम्, अन्वा० स०, अनुरूपं स्वेच्छानुरूपतया
 अवच्छज्यते न प्रतिरुध्यते अनेन इति वा अनु+अव+
 इज-घञ् । यथेष्टं क्रियतामित्येवं रूपायामनुज्ञायाम्
 कामाचारानुज्ञाने, ‘अपिः पदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हा-
 ससुज्ञयेषु’ पा० अपि विज्ञापि स्तुष्टि इत्यादौ यथेष्टं
 कृत्वा इत्यादौऽपिनाः स्तोत्रं न ह्यं कृत्वापि अनु-

ज्ञया प्रतिरोधः क्रियते इति तस्य तथात्वम् ।
 अन्ववाय पु० अन्ववायते उत्पत्त्यानुसंधयते अनु+अव+
 अय-घञ्, इण्-अच् वा अनुन्ववेति अनुगच्छति देहा-
 वयवम् अनु+अव+इण्-कर्त्तरि अच् वा । वंशे, सन्ताने च ।
 अन्वयव्यतिरेकिन् त्रि० अन्वयव्यतिरेकौ स्तोऽस्य इति ।
 साध्यसाधके हेतुविशेषे, यथा वज्रसाधने धूमः । स हि
 वज्रमति सहानसादौ, वज्रप्रभाववति जलादौ च भावा-
 भावाभ्यां वज्रेरन्वयव्याप्तेः व्यतिरेकव्याप्तेश्च तथेति
 न्यायमते प्रसिद्धम् । अन्वयोऽन्वयव्याप्तिव्यतिरेको व्यति-
 रेकव्याप्तिस्तौ विद्येते अस्य इति । अन्वयव्याप्तिमति
 व्यतिरेकव्याप्तिमति च हेतौ । यथा वज्रौ साध्ये धूमस्य
 अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिकत्वम् । तत्र च धूमसत्त्वे वज्र
 सत्त्वहृपान्वयव्याप्तिः वज्रव्यतिरेके च धूमाभावः व्यतिरेक-
 व्याप्तिरित्युभयव्याप्तिसम्भवात्तथात्वम् ।

अन्वयव्याप्ति स्त्री अन्वयेन व्याप्तिव्यापनं नियततया
 स्थितिः इत० । यत्र धूमस्तत्र वज्रिरित्येवं रूपायां व्याप्तिः ।
 अन्वयेन तस्य सत्त्वेन व्याप्तिः इतरान्वयस्य साध्यस्यान्वयः
 व्यापकता । यथा धूमसत्त्वेन वज्रसत्ता इत्यतौ धूमसत्त्वेन
 वज्रे व्यापकता । सा च साध्यसामानाधिकरण्यरूपा ।

अन्वयागतं त्रि० अन्वयात् वंशपरम्परायाः आगतः ।
 दायप्राप्ते धनादौ “श्रुतं शौर्यं तपःकन्याभिषययाज्या-
 न्वयागतम् धनं सप्तविधं शुद्धमिति” नारद० ।

अन्ववेक्षा स्त्री अनु+अव+इच्-अङ् । अपेक्षायामनुरोधे ।

अन्वष्टका स्त्री अनुगतोऽष्टकम् । आङ्गकालभेदे स च अष्ट-
 हायस्या अष्टं तिस्रः कृष्णाष्टयः अष्टकाः, तदुत्तरवर्त्ति-
 नः तिस्रः कृष्णनवयः तद्रूपः । ताश्च साग्निकस्य सात्वादि-
 आङ्गकालः । तथाहि “अष्टका योर्गन्मायहायगत्यास्त-
 मिस्राष्टमीति” गोभि० । “पितृदानाय मूले सूर्यष्टकास्त-
 एव च कृष्णपक्षे वरिष्ठाश्चेति” ब्रह्मपु० । आङ्गकालमन-
 गृहेषु तत्र ताश्चतस्र इत्युक्तम् यथा । हेमन्तशिशिरयोश्चतु-
 र्धामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टका” इति । “एकस्यां चतुर्धु नेति”
 विकल्पश्रवणात् सामर्थ्यभेदेन एकस्यां तिस्रु चतुर्धु वा
 अष्टकाश्चाष्टम् अन्वष्टकाश्चाष्टं च कार्यमिति गम्यते । तत्र
 प्रयुक्तस्थालीपाकाद्यङ्गजातसङ्का “अपरिदुरान्वकवमिति”
 स्त्रुतेषु तदुत्तरवर्त्तिकृष्णनवमीषु तद्विहितम् तच्च सात्वादि-
 भ्योऽपि देयम् “पितृभ्यश्च कृत्वा मन्ववर्ज्यम् स्त्रीभ्यश्च सुरा-
 वाममिति” तल्लोकोक्तेः सनुनाऽपि “पितृभ्योऽष्टकाश्चैवैवैवैव-
 मन्वष्टकाश्च” चेत्युक्तम् अत्र पितृपदमष्टकापक्षे स्वपरम्, अन्वका-